WALAFRIDUS STRABO. PS. BEDA
12. Jh.
Seite 180
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

homo usq; a male patitur. Hunc rumore uulgi
mathes lunaticũ quẽ marcus surdũ mutũq; sẽbit.
ñ quod luna demonib; seruiat s; qd cursũ eius demon
obseruans corripit homines ut p̃ creaturã si possit
infamet creatorẽ. Iuxta tropologiã lunaticus qui
incepto ñ p̃sistit significat qui nunc in ignẽ lubidi
nis nunc in aquã cupiditatis ferunt. Accusantur
apli ñ posse illũ curare. ñ quia hoc ad illos referat
imbecillitatẽ s; ad curandos infidelitatẽ. O gene
ratio incredula a ret. Dicit enũ hoc ñ tedio supe
ratus s; ut pius medicus ñ homini sed uitio iratus.
Et increpauit illũ ihc. Expcedentib; peccatis hunc
lunaticũ demon inuasisse cognoscit. dũ ipse non
demon adhio corripitur. Et exiit abeo demonũ.
Iam sedũ marcus exiuit clamans multũ a discer
pens eũ. siue ut odũ incutere uiuentis. siue ut sue
uindicaret expulsionis iniuriã. Amen ãq; dico
uob. si habueritis fide sicut granũ sinapis a ret.
Non enũ ut aliqui putant grano sinapis fides cõparat
parua s; magna. sic nec carnalis est translatio mon
tis s; eius. quia dno translatus fuerat exlunatico.
Hoc aut genus ñ eicitur ñ poratione a ieiunium.
In hoc ñ solũ aplos s; a omnes ad uitã instituens ut
nouerimus quęq; maiora tẽpramenta hoc remedio
esse superanda. Et cũ uenissẽ capharnaũ accesserunt

Innece uobis pharisei ĉsensiam heroḋi a occasione x assensit pharisei. ideo dr x passuryę abeus.